

„Gazeta Lwowska“
podatkiem urzędowym
wychodzi codziennie o 3-ej
godzinie po południu, z wy-
jątkiem świąt uroczystych i
niedzieli. Co sobota wycho-
dzi „Dodatek Tygodniowy“.
Prenumerata wynosi
z przesyłką pocztową na rok
cały 16 złr., na kwartał
4 złr., na miesiąc 1 złr.
35 c. Miejsowa na rok 12 złr.,
na kwartał 3 złr., na miesiąc
1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i arty-
kuly nadesłane od jednego
wiersza: pierwszy raz 6 c.,
drugim razem po 5 c. Na-
leży to do kolumny od każdej
inseraty 30 cent.
Przesyłki (franco) od-
biera Administracja Gazyety
Lwowskiej. Numer pojedy-
nyczy w Expedycyi Gazety
(Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne
od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 46.

Piątek 26. Lutego 1869

Blók wydania 59.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Konstantynopol, 25. lutego. Porta wysłała wczoraj okólną depeszę do swoich reprezentantów u dworów zagranicznych, w której wyrażona jest wdzięczność Europie z powodu zachowania się w obec sporu z Grecją. Depesza konstatuje zastrzeżenia Grecji, i waruje w razie nowych zajęć ocenienie takowych i zachowanie się Porty.

Madryt, 25. lutego. Kortezy poruciły jenołowi Serrano najwyższą władzę wykonawczą. Serrano przyjął, oświadczając że dalekim jest od wszelkiej osobistej ambicji.

Część urzędowa.

J. E. minister rolnictwa przeniósł nowomianowanego starostę górniczego w Kuttenubergu Henryka Wachtel do Krakowa, a starostę górniczego w Krakowie Macieja Lumbe do Kuttenubergu.

Dnia 1. marca b. r. o godzinie 10. przedpołudniem odbędzie się w Wiedniu, w sali domu bankowego przy ulicy Singera 24. losowanie seryi i numerów wygrywających pożyczki loteryjnej z r. 1864 w obecności komisji Rady państwa do kontroli długu państwa.

Część nieurzędowa.

Dnia 23. b. m. odbyło się 166 posiedzenie izby deputowanych Rady państwa. Na ławie ministeryalnej zasiadali Ich Excel. pp. ministrowie: hr. Taaffe, Hasner, Dr. Giskra, Dr. Berger, hr. Potocki i Dr. Brestel.

Pomiędzy wniesionymi petycjami było kilka petycji o zaprowadzenie bezpośrednich wyborów do Rady państwa.

Deput. Plankensteiner interpeluje ministra oświaty, kiedy tenże zamysła przedłożyć projekt reformy ustawy o szkołach ludowych.

Prezydent ministrów hr. Taaffe odpowiedział na interpelację deput. Pergera względem przeprowadzenia orzeczeń ustawy wojskowej co do studentów. Według orzeczeń rozporządzenia dla armii ministra wojny są wszelkie uwzględnienia przyznane bez wyjątku wszystkim ochotnikom bez względu na to czy utrzymują się sami lub nie, ale uwolnienie od mieszkania w koszarach mogą otrzymać tylko ci, którzy się sami utrzymują. Studenci przy dobrych chęciach mogą także i w koszarach mieszkając kontynuować swoje studia, jak to robią aspiranci na oficerów.

Minister oświaty Hasner odpowiedział na interpelację Tomana względem nadzoru szkół, że ustawa z d. 25. maja 1868 zawiera orzeczenia dwójakiego rodzaju. Orzeka ona jakie mają być ustanowione nowe władze, zastrzegając bliższe określenie ustawodawstwu krajowemu, i oświadcza, że te rozporządzenia tylko w drodze ustawodawstwa krajowego mają być wprowadzone w życie.

Rząd jest obowiązany tylko do przedłożenia sejmom odnośne projekta i temu obowiązki uczynił też zadosyć. Ustawa z d. 25. maja zawiera jednak w §§. 1—9. orzeczenia, które mają niezwłocznie wstąpić w życie. Minister nie mógł wykonanie orzeczeń tych paragrafów odraczać do czasu nieoznaczonego, albo robić je zawisłymi od sejmów. §. 2. orzeka, że nauka ma być na przyszłość udzielana niezawisłe od kościoła lub innego jakiegokolwiek stowarzyszenia religijnego. Dotychczasowe rozporządzenia co do nadzoru szkolnego straciły przez to ipso facto ma obowiązującą i było obowiązkiem ministerstwa zastąpić te orzeczenia odpowiednimi nowymi, jak się to istotnie w pojedynczych wypadkach jak np.

w Tryeście bez najmniejszej opozycji stało. Uważał jednak minister za rzecz stosowną wyczekiwać, aż pokąd sejm nie powezmą uchwały o tym projekcie ustawy. Skoro jednak nie nastąpiła najwyższa sankcja pojedynczych ustaw, więc nie mógł minister dłużej czekać z wydaniem rozporządzenia, które zawiera tylko to co rozporządzenie obowiązujące był minister i do czego miał prawo na mocy ustawy z d. 15. maja i na mocy ustawy względem wykonywania władzy państwa. Rozporządzenie to jak wykazuje minister ogranicza się jedynie do rzeczy niezbędnych. Że rząd zwlekał z wykonaniem, aż pokąd nie będzie znany rezultat obrad sejmowych, wynikało ząd, że chciał uniknąć zamieszania dwukrotnej zmiany wykonywania nadzoru szkolnego.

Deput. Toman prosił o głos, aby odpowiedzieć na oświadczenie ministra i postawił wniosek, żeby otworzyć debatę nad odpowiedzią ministra na jego interpelację. Toman chciał motywować ten wniosek, ale prezydent oświadczył, że należy niezwłocznie przystąpić do głosowania, czy w ogóle debata może być otwarta. Wniosek Tomana został przyjęty, i wnioskodawca starał się zaraz udowodnić w dłuższej mowie, że to rozporządzenie nie opiera się na konstytucyjnych podstawach i że przedłoży izbie odnośny wniosek. Następnie wywiązała się debata, w której brali udział deput.: Dr. Sturm, Giovanelli, Hanisch, Svetec i Dr. Figuly.

Naostatek zabrał znowu głos Jego Exc. minister Hasner. Minister ubolewał najprzód nad ciężkimi zarzutami, które wytoczono przeciwko rządowi, oświadczając, że argumenta przeciwników bynajmniej o słuszności tychże zarzutów go nie przekonały. „Cóż się stało?“ — mówił minister w końcu. — Przez sejm nie przyszła do skutku nowa ustawa względem nadzoru szkół. Tego nikt zaprzeczyć nie może, że w §. 1. i 2. ustawy z d. 25. maja znajduje się orzeczenie, które obowiązuje rząd do odebrania dotychczasowym organom nadzoru szkół. O ile było możliwe, musiało to więc nastąpić na podstawie orzeczenia „ministrowi poleca się wykonać tę ustawę“ i „ustawa ta wstępuje w życie z dniem jej ogłoszenia.“ Rząd zaś nie mógł odebrać dotychczasowym organom nadzoru szkół nie powierzwszy tegoż innym, nie mogła być bowiem w żaden sposób pozostawiona próżnia. Komuż więc rząd powierzył nadzór szkół? właściwie nikomu. Nie stworzył on nowego jak utrzymuje hr. Giovanelli, nie ustanowił żadnego organu, lecz postąpił jedynie jak następuje: dotąd nadzór szkół rozdzielony był pomiędzy instancje polityczne i duchowne. Rząd odebrał nadzór jedynie władzom duchownym, a powierzył tym w całości, którzy go dotąd tylko podzielali.“ Naostatek oświadczył minister, że zarzuty jakoby rząd postąpił przeciwko ustawom i prawu, może podług swego przekonania odeprzeć z czystym sumieniem.

Potem przystąpiono do porządku dziennego i nastąpiło pierwsze czytanie traktatu względem niemiecko-austriackiego związku telegrafów. Sprawozdawca Schlegel wniósł w imieniu komisji następującą rezolucję: „Wzywa się rząd, aby uczynił wszystkie kroki, któreby się mogły przyczynić do tego, żeby umiarkowana taryfa telegraficzna w wewnętrznej komunikacji jeszcze w ciągu tego roku, na każdy sposób zaś przed 2. lipca 1870 była zaprowadzona.“ Ministeryalny radca Brunner v. Watteryll oświadczył, że ze strony rządu poczynione są już wszystkie przygotowania ku temu i że jedynie rząd węgierski niespodziewanie stawia przeszkody, które jednak niezawodnie wkrótce usunięte zostaną.

Posiedzenie zamknięto o godzinie 1. Przyszłe posiedzenie d. 27. b. m.

Na posiedzeniu komisji budżetowej izby deputowanych Rady państwa w dn. 22. b. m. deputowany Sawczyński zdawał sprawę o rozdziale noszącym napis: „Sól.“ W ogólności referent proponuje zatrzymanie cyfr preliminarza. Przy pozycji „produkcya soli“ dep. Mayer interpelował ministra skarbu Dra. Brestla, jaki sprawiło skutek rozpisanie nagrody za przysposabianie soli dla bydła, nieprzydatnej dla ludzi.

Minister odpowiedział, że ustanowiona w tym celu komisya odrzuciła wszystkie przedłożone jej wynalazki jako niepraktyczne, i że na teraz nie ma nadziei produkowania soli tańszej dla bydła. Rząd sądzi jednak, że zaradził potrzebie, zniżając w ogólności ceny soli dla uboższej ludności, do której nie liczy tych co się trudnią hodowlą bydła.

Dep. Skene i Steffens wytaczają rzecz o zalewie w Wieliczce a ostatni zapytuje czy prace tamże mianowicie kopania nowych chodników wymaga zezwolenia władzy centralnej, na co minister odpowiedział, że przed rozpoczęciem robót, które stały się powodem katastrofy, przedłożono rządowi zapytanie, i że ten w r. 1867 udzielił pozwolenie, ostrzegając zarazem, by postępowano z największą ostrożnością.

W debacie brali udział dep. Tunner, Mayer i referent Sawczyński.

Przy tytule „koszta produkcyi“ referent proponuje na wydatki zwyczajne 3.099.000 złr. zamiast preliminarzowych przez rząd 3.100.474 złr. a na wydatki nadzwyczajne 290.000 złr. w miejsce preliminarzowych przez rząd 293.170 złr. Wnioski te przyjęto.

Tytuł „wydatki przy sprzedaży“ przyjęła komisya według przedłożenia rządowego, mianowicie wydatki zwyczajne w sumie 263.429 złr., nadzwyczajne w sumie 200.000 złr. W rubryce pokrycia przyjęto na wniosek referenta dochody urzędów produkcyjnych w sumie 121.527 złr. według przedłożenia rządowego, a przy tytule „urzędy sprzedaży“, wykreślono 121.527 złr. i przyjęto ten tytuł w sumie 19.440.800 złr.

Dep. Mayer interpelował w końcu ministra czy nie ma zamiaru wydzierżawić monopol soli, na co tenże odpowiedział, iż nie sądzi aby się kto znalazł eoby chciał wydzierżawić monopol soli za tak wysoką cenę jednakowoż byłby gotów wydzierżawić warzelnie pojedynczo.

Komisya wyznaniowa naradzała się na ostatnich dwóch posiedzeniach nad przedłożeniem rządowym względem usystemizowania posad przy radach szkolnych krajowych i powiatowych obsadzać się mających na koszt państwa.

O odrzuceniu konwencji Alabamy przez senat amerykański, oświadczają dzienniki londyńskie z rzadką zgodnością, że wprowadzenie takiej konwencji tej sprawy nie jest pomysłem, ale Anglia zrobiła swoje i może z spokojnym sumieniem spoglądać w przyszłość. Z dzienników, które zazwyczaj jawnie stają w obronie pretensji unii, oświadcza „Spectator“ wprost, że senat amerykański postąpił nie roztropnie. „Pan Seward — pisze „Spectator“ — wyjednał z naszej strony stanowcze koncesye i jeżeli senat nie ma zamiaru wojny, co istotnie tak jest, to trudno, żeby poraż wtóry takie ustępstwo osiągnął. Zachowanie surowej niełaski jest bardzo piękną rzeczą, ale dyplomatyczny skutek i widoki na znaczne wynagrodzenie są nierównie lepsze i korzystniejsze. Ameryka nie może się zawsze dąsać, chociażby Anglia była Bóg wie jak niegrzeczną, a zresztą dąsanie się z jednej strony tylko, rzadko kiedy się wynagradza.“ Także „Morning Star“ przyznawszy raz jeszcze, że Anglia w sprawie Alabamy nie miała słuszności za sobą, zapytuje: ale coż moż-

na było więcej zrobić nad poddanie się pod sąd polubowny i przyjęcie rozstrzygnięcia sprawy podług zasad prawa narodów? Anglia nie może więcej zrobić, a jeżeli Ameryka sądzi, że my się poniżymy, dla tego żeśmy to chcieli zrobić, co było słuszne, to ma bardzo błędne zdanie o naszym charakterze narodowym. „Daily News“ utrzymuje, że okrom upodobania Amerykanów, w takich zawsze otwartych kwestjach, w tym razie należy także wciągnąć w rachunek niechęć ku prezydentowi Johnsonowi, któremu nie chcieliby przed jego ustąpieniem pozwolić na taki tryumf, jak również nie wielką popularność amerykańskiego posła Reverdy Johnsona. W ogóle powątpiewa ten liberalny dziennik, czy ta sprawa da się w drodze konwencji załatwić, a obstraje przytem, że Anglia wolna jest teraz od wszelkiej odpowiedzialności i że przy otwarciu nowych rokowań musi inicjatywa wyjść od Ameryki. „Daily Telegraph“ uważa twierdzenie amerykańskich dzienników, że przedewszystkiem chodzi tu o uznanie stanów południowych za stronę wojującą za śmieszność i wskazuje na Francję, która w tym samym czasie taki sam krok zrobiła, a nie jest teraz niepokojoną z tego powodu. Co do mów angielskich przeciwników północnych stanów zapytuje „Daily Telegraph“ czy ma ich wszystkich Anglia wysłać w kajdanach do Ameryki i czy stany byłyby także w takim razie gotowe wydać tych mowców i redaktorów, których wydania zażądałaby Anglia.

Król Wiktor Emanuł powrócił d. 20. b. m. do stolicy, gdzie ma zabawić do wielkanocy, poczem na święta wyjedzie do Turynu.

Gwardyi narodowej konnej która podczas pobytu Króla w Neapolu pełniła służbę przy jego osobie, polecił Król wyrazić swoje podziękowanie.

Dyrektor policji w Palermo, zraniony niedawno sztyltem przez skrytobójcę odbiera od rozmaitych korporacji adresy z wyrażeniem ogólnego współczucia, na które zasłużył swoją energią w utrzymaniu publicznego spokoju i bezpieczeństwa. — Szczęściem rana którą otrzymał nie jest niebezpieczną.

Druga izba włoska na posiedzeniu swoim z d. 20. b. m. zajmowała się zbadaniem stanu tych gałęzi przemysłu, które dostarczają materiałów dla armii lądowej i dla floty. Deput. Bixio udowodnił potrzebę wspierania i rozszerzania tej czynności przemysłowej w własnym kraju. Uznano słuszność tej zasady we wszystkich państwach i wyrobiono jej praktyczne znaczenie. Jak długo krajowa przemysłowa wymaganiom na codzienne potrzeby odpowiedzieć nie może, trzeba się udawać do zagranicy, jak to właśnie teraz miało miejsce przy zamawianiu karabinów odcylowych, za które fabrykanci krajowi byłiby nierównie więcej żądali niż zagraniczni. Minister wojny w odpowiedzi swojej zwrócił na to uwagę, że rząd w tym kierunku działając zatrudnia ile możności przemysł krajowy i więcej sprzyja zawodom protekcyjnym, niż wolnego handlu. Potem wytoczono dyskusję nad ponownym zaprowadzeniem komend wojskowych. Przeciw temu, mówili Rotto, Lobia i Guerroni, za tem przemawiali Bixio i Lamarmora. Crispi jako głowa opozycji proponował przejście do porządku dziennego, a gdy nadtem do imiennego przystąpiono głosowania, nie była już izba w komplecie.

W Lwoli zaszły w ostatnich dniach przedłużonego obyczajem włoskim karnawału smutne excessa. Około 100 członków takzwanego stowarzyszenia „Società del progresso“, największej części rzemieślników objeżdżało w powozach z muzyką ulice miasta wołając: „Niech żyje Mazzini i Rzeczpospolita! precz z panami, z niższą i wyższą arystokracją!“ Gdy w ten sposób hałasując przybyli o północy przed zabudowaniami municypalności, wezwał ich urzędnik policji, mający przy sobie kilku karabinierów do rozejścia się. Wezwanie to pozostało bez skutku, urzędnika znieważono, a na karabinierów poczęto rzucać kamieniami. W końcu jednak powiodło się burmistrzowi uspokoić szaleńców. Na drugi dzień aresztowano hersztów.

Drogą telegraficzną donoszą z Madrytu, że Kortezy stanowczo się już ukonstytuowały. Serrano otrzymał zlecenie utworzenia nowego gabinetu, gdyż rząd prowizoryczny ustąpił. Większość Kortezów jest przychylna rządowi, pomimo tego zdaje się jednakże, że mniejszość republikańska wywalczy swojemu stronnictwu zwycięstwo. Kwestya monarchii lub Rzeczypospolitej nie jest jeszcze rozstrzygniętą i długo zapewne rozstrzygniętą nie będzie. To tylko można

z pewnością powiedzieć, że Izabela nie powróci do Hiszpanii ani jako Królowa, ani też jako rejentka i opiekunka księcia Asturyi. Prim nie mógł znaleźć lepszego środka do podniesienia podupadającej popularności swojej, jak odpięając stanowczo podejrzliwość, jakoby chciał Burbonów napowrót wprowadzić na tron. Wezwanie do energicznego i śpiesznego działania przyjęły Kortezy z radością. Okaże się jednak dopiero, czy odpowiedzą temu zadaniu.

Rolnik.

(Wręczenie dyplomu honorowego obywatelstwa.) Dnia 24. b. m. posłowie Ignacy Kamiński, Józef Jabłkowski i ks. Bawiecz wręczyli ministrowi finansów Dr. Brestlowi dyplom obywatelstwa honorowego miasta Stanisławowa. Dyplom ten jest przepysznym dziełem sztuki z herbem miasta w barwach narodowych. Minister dziękując, dodał, że pożyczka loteryjna miasta Stanisławowa będzie jeszcze przedłożona Radzie państwa i przyrzekł przyspieszenie tej sprawy.

— Czytamy w „Czasie“: Bardzo pożyteczną publikację przedsiębierze wydawnictwo Czytelni ludowej. Otrzymało ono bowiem upoważnienie z Ministerjum wojny do przetłumaczenia na język polski i wydania „Regulaminu piechoty dla c. k. armii, obowiązującego w służbie wojskowej. Dogodność takiej książki podręcznej w języku polskim okaże się dla młodzieży obowiązanej służyć wojskowo, albowiem ułatwi nabycie najpotrzebniejszych wiadomości z zakresu służby i szczególnie dla jednorocznych zaciężnych dozwoli obeznac się spiesznie z pierwszemi zasadami ćwiczeń wojskowych, a przeto skrócić może czas przeznaczony do służby czynnej. Niemniej książka ta pomocną będzie dla oficerów, podoficerów i instruktorów przez objaśnienie ich z wojskową terminologią polską, zwłaszcza, że wyrazy komendy zamieszczone będą tak w języku niemieckim jak i polskim. Regulamin ten objaśniony będzie rycinami i tablicami, jakie się znajdują w wydaniu niemieckiem.

(Pożary.) D. 20. z. m. w Mareyporebie w pow. Wadowickim zgorzał dom włościański, skutkiem nieostrożności, szkoda 100 złr., d. 15. b. m. w Woli Radziszowskiej w pow. myślenickim 2 domy i stodoła, podpalone, szkoda 1002 złr.; d. 18. b. m. w Strożach wyżnych w pow. grybowskiem zagroda włościańska, skutkiem nieostrożności, szkoda 350 złr.

(Fregata „Radetzky“.) Dzienniki ogłaszają spis marynarzy, uratowanych po eksplozji fregaty „Radetzky“: Ciężko rannych jest 5 (miedzy tymi podechoroży okrętowy Karol Barth), lekko rannych podobnie 5, nieranionych 13, (miedzy tymi kwatermistrz Franciszek Kraus). Oprócz dwóch powyższych wszyscy inni, sądząc z nazwiska są to Słowianie południowi i Włosi. Według „N. Wt. Tagblatt“ fregata „Radetzky“ dowodził kapitan okrętowy Adolf Daufalik, wiedeńczyk. Załoga składała się z 365 ludzi. Na pokładzie byli następujące oficerowie: porucznicy okrętowi Edward Pittner, August br. Skribanek (syn marszałka polowego, matka mieszka w Wiedniu), Juliusz Jäger (polak, ożenił się w przeszłym roku z młodą polką, która przed tygodniem powiła dziecko w Tryeście), Karol Barth, Rudolf Jenny (wiedeńczyk), Fidelis Lazariel (z Tryestu), porucznik marynarki Fryderyk Schekke; kadecei Fryderyk Eritz (zachorowawszy opuścił okręt na trzy dni przed katastrofą i znajduje się obecnie w Pola, w szpitalu) Maurycy baron Lüttichau (syn podpułkownika w armii), Oskar Peretti, Paweł Weisse (wiedeńczyk, krewny właściciela hotelu Munsch), Karol br. Sternegg (z Klagenfurtu), Ludwik Pollak (wiedeńczyk), Józef Kleemann (syn urzędnika przy prowiantach w Wiedniu), Henryk Langer (miał uczestniczyć w ekspedycji wschodnio-azyatyckiej, ale sędziwy ojciec nie chciał puścić go tak daleko, i postarał się o przeniesienie młodszego Langera na fregatę „Radetzky“, gdzie ponosił śmierć), lekarz okrętowy Dr. Adolf Vajtko (nazywał się do niedawna Wojtech i dopiero w ostatnim czasie zmienił nazwisko), lekarz drugiej klasy Dr. Juliusz Lunzer (dopiero w roku zeszłym zrobił w Wiedniu doktorat), oficyał przy prowiantach August Ernst, maszyniści Ferdynand Müller (ojciec dwojga dzieci), Konrad Krebser (ojciec trojga dzieci), Antoni Edling (ojciec pięciorga dzieci), Adol Schimko (wiedeńczyk) i Ferdynand Hüttner. Przypadek rzucił, że kapelana nie było na okręcie. Załoga składała się po większej części z rekrutów.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Wyciąg z protokołu posiedzenia komitetu Towarzystwa gospodarskiego galic. na dniu 9. stycznia 1869.

Przewodniczący: Wiceprezes Towarz. Obecnych: 8 członków komitetu.

I. Przyjęto do wiadomości pismo sekcji IV. Rady miasta Lwowa, wyznaczające 120 złr. jedno-razowej subwencji na rok 1869 dla szkoły Dublańskiej, a to jako ekwiwalent za opłacanie myta od koni zakładowych. Uchwalono złożyć za ten dar podziękowanie.

II. Uchwalono zawiadomić 37. ogólne zgromadzenie Towarzystwa o treści reskryptu c. k. namiestnictwa, odmawiającego zatwierdzenia §. 63. ustaw Towarzystwa w brzmieniu tegoż paragrafu, przez 31. ogólne zgromadzenie uchwalonem.

III. Uchwalono ogłosić w 9 dziennikach polskich konkurs o nagrodę 150 złr. (z subwencji, udzie-

lonej w tym celu przez c. k. ministerstwo rolnictwa) za napisanie najlepszej rozprawy o polepszonej uprawie i wyprawie lnu, z oznaczeniem ostatecznego terminu do złożenia tejże rozprawy do końca kwietnia roku bieżącego.

IV. Odnośnie do pisma p. Alexandra Łapińskiego, inżyniera cywilnego z Warszawy, w którym tenże donosi o pomyslnie odbytych próbach w Peszcie z wyprawą lnu i konopi według systemu Lefebura, na których próbach był obecny; a przytem proponuje zawiązanie spółki w celu przedsięwzięcia udoskonalonej apretury włókna lnianego, i ofiaruje pod tym względem swój współudział, a dla bliższego wyjaśnienia zaś wartości systemu Lefebura dołącza broszurę ze sprawozdaniem pp. Alcana i Cassier — uchwalono:

a) Odezwe p. Łapińskiego zamieścić w czasopiśmie „Rolniku“, a komisyję wyznaczoną do zbadania i popierania tutejszo-krajowej uprawy i wyprawy lnu zalecając, aby poczyniła kroki, jakie za najstosowniejsze uzna do założenia spółki, celem przedsięwzięcia udoskonalonej apretury włókna lnianego.

b) Podziękować p. Łapińskiemu, i zawiadomić go o uchwale komitetu w tym przedmiocie.

V. Na zawiadomienie oddziału przemysko-mościško-jaworowskiego o zamierzonej tamże wystawie w r. 1869, uchwalono:

a) Odradzać temuż oddziałowi urządzenia wystawy w Przemysłu w r. 1869, a to ze względu, iż takaż wystawa ma się odbyć w Jarosławiu, tudzież dlatego, iż komitet pierwszą wielką wystawę krajową urządzić zamierza w Przemysłu (co prawdopodobnie w r. 1870 nastąpi), odbycie zaś poprzednio wystawy oddziałowej w temże samem mieście i tylko o jeden rok przedtem, mogłoby wpłynąć szkodliwie na zamierzoną wystawę krajową.

b) Odmówić temuż oddziałowi wydania zażądanych przezeń funduszy, uzyskanych z rozprzedaży biletów na projektowaną w r. 1863 wystawę krajową w Przemysłu. Komitet bowiem będąc tylko depozytaryuszem owych funduszy, nie może rozporządzać nimi na cel inny, jak na wystawę krajową. Dla wykazania atoli różnicy, jaka zachodzi między wystawą oddziałową a wystawą krajową, taką mianowicie, jaką komitet na r. 1863 projektował, przesłać się ma oddziałowi drukowany program zamierzonej wystawy z r. 1863.

VI. Powzięto kilka uchwał, tyczących się zaiegłych rat.

VII. W sprawie wydania wałkowego kompasu, czyli zegara słonecznego ks. Wołyńca, z którego rozprzedaży wynikły czysty zysk na pomnożenie zbiorów dublańskich przeznaczony jest — uchwalono:

a) Zamówić i wydać tenże zegar czyli kompas w 1000 egzemplarzach po cenie 1 złr. za sztukę.

b) Otworzyć w celu rozprzedania nową subskrypcję w oddziałach i na 37mem ogólnem zgromadzeniu.

c) Tymczasem koszta sprawienia tego instrumentu pokryć z kasy Towarzystwa.

Jan Załuski,
wiceprezes Tow. gosp. galic.

Ceny targowe w miesiącu styczniu:

	Miejscetargu.				
	Łopiatyn	Brody	Sokolówka	Zalóże	Rawa
	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.
	waleta austriacka				
Mec pszenicy	3 50	3 25	3 50	3 20	3 34
„ żyta	2 .	2 62	3 .	2 30	2 80
„ jęczmienia	2 20	2 37	2 50	2 10	2 2
„ owsa	1 20	1 53	1 40	1 40	1 33
„ hreczki	3 .	2 15	2 50	1 60	2 28
„ kukurudzy
„ ziemniaków 50	. 80	. 50	. 80	. 73
Grochu	3 .	3 50	3 .	2 50	2 29
Cetnar siana 50	1 10	. 75	1 40	. 70
Sąg drzewa twardego .	2 .	7 .	6 .	6 .	4 .
„ miękkiego	1 30	4 50	3 50	3 .	3 23
Funt mięsa wołowego .	. 14	. 14	. 14	. 12	. 12
Miara wina	1 50 80	. 33
„ piwa 12	. 24	. 12	. 12	. 19
Wyrobnik z wiktem 18
„ bez wiktu 20	. 40 32	. 31

(Zaraza na bydło.) Do 15. lutego r. b. ustał księgoszusz w kwarantanie husiatyńskiej; wybuchł zaś w Folwarkach wielkich, w Pilawie i w Rawcu.

Obecnie panuje w 6 miejscowościach mianowicie w 2 brodzkiego i po 1 Kamionckiego, Czortkowskiego, Buczackiego i Trembowelskiego starostwa.

Z 11 sztuk bydła rogatego tamże zaraza dotkniętych wyzdrowiało 1, padło 7, a ubito 3. Prócz tego oddano na rzeź 4 sztuk o zarazę podejrzanych.

Ostatnia poczta.

Hermansztad, 24. lutego. Macelariu zwołał inteligencję Rumunów siedmiogrodzkich na d. 7. marca do Kasmarku na konferencję, celem naradzenia się co do solidarnego postępowania w obec wyborów do sejm.

Berlin, 24. lutego. „Prov. Corr.“ donosi, że sejm krajowy ma być zamknięty dn. 6. marca, parlament zaś otwarty dn. 4. marca.

„Staatsanzeiger“ ogłasza rozporządzenie prezydyalne zwołujące parlament północno-niemieckiego związku na d. 4. marca.

Berlin, 24. lutego. Biuro Wolffa donosi: Doniesienia dzienników, że na Wielkanoc mają nastąpić dalsze redukcje armii, są bezzasadne. Redukcje armii nie przygotowują się wcale.

Paryż, 24. lutego. Prezes senatu Troplong zachorował ciężko.

Rząd francuski wydał okólnik do swoich reprezentantów za granicą z doniesieniem sumarycznym o rezultatach konferencji.

Paryż, 24. lutego. Na dzisiejszym posiedzeniu

ciała prawodawczego minister Forcade de la Roquette odpiął mowę Thiersa.

Bruxela, 24. lutego. Na dzisiejszym posiedzeniu odrzucił senat budżet ministerstwa sprawiedliwości 25 głosami przeciw 25.

Bruxela, 24. lutego. „Moniteur belge“ ogłasza nową ustawę o kolejach żelaznych, która od jutra wchodzi w moc obowiązującą.

Freiburg, 24. lutego. Administrator biskupstwa Kübel i administrator probostwa w Konstancyi, Burger, zostali postawieni w stanie oskarżenia za nadużycie władzy urzędowej. Panu Kübel miano wczoraj odczytać wyrok.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 25. lutego.

Hotel George: PP Möser Ferd., c. k. major, z Drohobycza. — Frisch Ferd., z Wiednia. — Niedzwiedzka Marya, z Kłodzianka.

Hotel europejski: Hr. Lanckoroński Teod., z Tartakowa. — Hr. della Scala J., z Liska. — Ustrzycki Wal., z Zamechowa.

Hotel Langa: Haszczye Jan, c. k. sędzia pow. i Krischke Jan Dr., z Jaworowa.

Hotel angielski: Bielski Sew., z Lipnik. — Lipski Al., z Rosyi. — Lipski Lud., z Gologór. — Skrzyński Fr. pens. oficer, i Skrzyński Stan., z Niechobrza. — Wojakowski Hen., z Martynowa starego.

Hotel krakowski: Małuja Jul., z Polski. Hotel Kuhna: Stanek Wac., z Żędowic. — Rutkowski Rom., c. k. porucznik, z Borszczowa.

Pod Nr. 514, Czechowski Konst., c. k. pens. radca sąd., z Złoczowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 25. lutego.

PP. Plusch Ferd., c. k. kapitan, do Złoczowa. — Stark Adolf, c. k. porucznik, do Brzeżan. — He Rottermund Edw., do Wiednia. — Br. Brükmann Hen., do Majnicza. — Bal Józef, do Tuligów. — Cieszkowski Ant., do Kijowa. — Guszowski Mar., do Podmościa. — Younga Bol., do Prosinowa. — Lewandowski Kaj., do Tyśmienicy. — Marchwicki Zdz., do Krakowa. — Nisowski J., do Koniuszek. — Ohanowicz Piotr, do Brzeżan. — Papara Jul., do Dolnicza. — Postrucki Klem., do Seredny. — Rozwadowski Stan., do Kurowie.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 25. lutego 1869.

Table with 6 columns: Pora, Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau, Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza według wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery.

W B A T K.

Dziś (przedst.) pol. „Magdala, czyli tajemnice dwóch rodzin“, dramat w 4 aktach z niem. po raz pierwszy, na dochód p. Adolfa Linkowskiego.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy lwowskiej.

Table with columns: Efekta, Uskutecz. sprzedane, Kurs przeciętny, Kurs ostatni. Sub-section: Złote austriackie.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 23. lutego 1869.

1. Płg publiczny.

Table with 2 columns: (Za 100 zł.) pien. towar.

Table with 2 columns: (Za 100 zł.) pien. towar. Sub-sections: 1. Pożyczka w srebrze 1864, 2. Akcje, 3. Listy zastawne.

Table with 2 columns: (Za 100 zł.) pien. towar. Sub-sections: Kolej galic. Karola Ludwika, 5. Losy, Wskle, Kurs złota, Telegrafowany kurs wiedeński.

DZIENNIK URZĘDOWY.

(390) G d i c t. (3) Nr. 2805. Vom Lemberger f. l. Landesgerichte werden die Inhaber der in Verlust gerathenen Grundentlastungs-Obligationen des Lemberger Verwaltungsbereiches Nr. 2518 über 50 fr sammt 11 Coupons, wovon der erste am 1. November 1868 und der letzte am 1. November 1873 fällig wird...

(383) E d y k t. (3) L. 13742. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia sumy 150 zł. w. a. pochodzącej z większej wierzytelności w kwocie 2000 zł. w. a. w stanie bieżym realności pod liczbą kouskr. 50 w Przemyślu...

położonej, Konrada Metzner ut Dom. IV. pag. 234. n. 12. haer. własnej, zainfabulowanej z procentem po 5proc. od dnia 1. października 1866 bieżącym i kosztami w kwotach 10 zł. 77 kr., 4 zł. 80 kr., 22 zł. 67 kr. i 17 zł. 96 kr. w. a. przyznaniem, rozpisyje się uchwałą z dnia 9go września 1868 do l. 9691 dozwolona egzekucyjna sprzedaż realności pod l. konskr. 50 w Przemyślu m. położonej, Konrada Metzger własnej, na rzecz kasy zbiorowej sierocinickiej c. k. sądu obwodowego w jednym tylko erminie, a to na dniu 24. maja 1868 o 10tej godzinie rano pod następującymi warunkami przedsięwziętą zostanie.

któreto wadyum najwięcej ofiarującego kupiciela zatrzymanem, reszty licytantom zaś zaraz podczas lub po licytacji zwróconem zostanie. 4. Akt oszacowania i wyciąg hypoteczny realności sprzedać się mającej realności mogą chęć kupienia mający w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć lub odpisać. 5. Czem się strony sporujące wszystkich wierzycieli hypotecznych z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomych, tudzież wszystkich tych, którzyby po dniu 15. sierpnia 1868 do tabuli weszli, albo którymby z jakiegokolwiek bądź przyczyny niniejsza uchwała do rąk własnych wezwać albo całkiem nie mogła być doręczoną, przez edykta i kuratora w osobie pana adwokata krajowego Dra. Madejskiego z zastępstwem pana adwokata krajowego Dra. Wajgarta ustanowionego zawiadamia. Z rady c. k. sądu obwodowego. Przemyśl, dnia 30. grudnia 1868. (435) Kundmachung. (3) Nro. 686. Vom f. l. Kreisgerichte Przemyśl wird bekannt gemacht, daß laut Erlasses des Lemberger f. l. Oberlandesgerichtes vom 23. December 1868 3 37043 zu den Veröffentlichungen der Eintragungen in das Handelsregister für das laufende Jahr das Amtsblatt der Wiener Zeitung und der Gazeta Lwowska bestimmt wurde. Przemyśl, den 3. Februar 1869.

(456) **E d y k t.** (1)

Nr. 941. Ces. król. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sum 3000 złr. w. a. z 4% odsetkami od 29. marca 1866 bieżącymi, 300 złr. w. a. z procentami 4% od 29. marca 1866 bieżącymi, 230 złr., 260 złr., kosztów sporu w kwotach 60 złr. 81 kr., 2 złr. 36 kr. i 10 złr. 72 kr. w. a. prawomocnymi wyrokami z dnia 22. czerweca 1868 l. 7433 i c. k. sądu wyższego z dnia 9go września 1868 l. 23731, wywaleczonych kosztów egzekucyj w kwocie 11 złr. 91 kr. w. a. i kosztów niniejszych w kwocie 21 złr. 77 kr. w. a. przyznanych, publiczna egzekucyjna sprzedaż dwóch sum, a to 9000 złr. i 11.000 złr. w. a. z procentami 5% od dnia zawartego 15go maja 1868 kontraktu bieżącymi, a ewentualnie z 7% procentami i karą konwencyjną po 300 złr. rocznie w stanie biernym dóbr Wolica z przyległościami Kalaharówka, Wychwatynie czyli Czechowa i Kręciłów na rzecz p. Stanisława Nikorowicza dom. 450, p. 265 n. 138 on. zaindebentowanych, a temuż z mocy kontraktu kupna o te dobra 15. maja 1868 między nim a kupującymi pp. Izakiem Kimelmann i Mojżeszem Kimelmann zawartego, libr. inst. 1143, p. 245 w tabuli krajowej zaindebentowanego należących się, z wszelkimi prawami p. Stanisławowi Nikorowiczowi do tych sum przysługującymi, na rzecz p. Tytusa Wesołowskiego, przy tutejszym c. k. sądzie obwodowym w godzinach przedpołudniowych w trzech terminach, t. j. 18. marca, 14. i 28. kwietnia 1869 pod następującymi warunkami się odbędzie:

1. Za cenę szacunkową ustanawia się suma 20.000 złr. w. a.
2. Do licytacji tej wyznaczają się 3 terminy, na których 2 pierwszych sumy te poniżej ceny szacunkowej sprzedane nie będą, na 3im zaś terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej za jaką bądź sumę.
3. Każdy chęć licytowania mający obowiązany jest do rak komisji licytacyjnej jako wadium 2000 złr. w. a. w gotówiznie, lub w listach zastawnych instytutu kredytowego galicyjskiego, lub w papierach indemnizacyjnych, które według ostatniego kursu lwowskiego obliczone będą, złożyć.

Wadium to najwięcej ofiarującemu będzie w cenę kupna wrachowane, innym zaś licytantom po skończonej licytacji zwrócone.

Niniejsza licytacja przez edykta się ogłasza, oraz o niej proszący, dalej p. Izaak Kimelmann i Mojżesz Kimelmann w Lanowcach powiatu Borszczowskiego p. Stanisław Nikorowicz, p. Karol Bieniedzki w Wolicy, wierzycieli hipoteczni, którzy po wydanych ekstrakcie tabularnym do tabuli weszli, do rak p. adwokata Hra. Schmidta, które się tymże jako kurator ad actum dodaje, i przez edykta się uwiadamiają.

Tarnopol, dnia 1. lutego 1869.

(454) **G d i c t.** (1)

Nro. 1459. Vom dem k. k. Lemberger Landesgerichte wird dem Emanuel Graf mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß mittelst Beschlusses vom 24ten Juni 1857 Bl. 12471 der k. Landtafel aufgetragen wurde, den am 11. October 1855 geschlossenen und am 15. October 1855 J. 4312 praes. gerichtlichen Vergleich, ferner die Vollmacht des Nicodem Ines de Leon dtto. 1. April 1853 und des Emanuel Graf dtto. 12ten April 1854, sowie die vom Emanuel Graf am 5. November 1855 ausgestellten Abtretungskunde zu ingrossiren, und im Grunde derselben die Verbindlichkeit des Nicodem Ines den Betrag von 1000 poln. fl. in silbernen russischen Rubeln hier in Lemberg zu Händen dem Michael Baezynski bis 1 Mai 1856 zu bezahlen, im Zustande der aus der Abtretungskunde des Vincenz Zambrzycki dtto. 26. Juli (7. August) 1847 und 20. Februar (4. März) 1847 zu Gunsten des Nicodem Ines Instr. 401, p. 575 n. 94 on. intabulirten, dem Sedenten Zambrzycki gehdrigen Hälfte der Interessen vom Capitale 2680 Dukaten zu Gunsten des Michael Baezynski zu intabuliren. Da der Wohnort des Emanuel Graf diesem Landesgerichte nicht bekannt ist, so wird ihm ein Curator in der Person des Hrn. Landesadvocaten Dr. Wolski mit Substitution des Hrn. Landesadvocaten Dr. Minasiewicz bestellt, und denselben der oben angeführte Bescheid vom 24. Juni 1857 J. 3. 12471 dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Landesgerichte. Lemberg, den 16. Jänner 1869.

(457) **E d y k t.** (1)

Nr. 2123. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Karolina Brandt imieniem własnym, tudzież jako opiekunka Rudolfa i Henryka Brandtów. Karolina Brandt, Joanna z Brandtów Siedlecka, Antonina Brandt, Franciszka Brandt i Amalia Brandt przeciw Leibe Sender względem extabulacji sumy 275 duk. wraz z nadejżarami ze stanu biernego dóbr Sadowej i Uscia skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do rozprawy ustnej na dzień 19. marca 1869 godzinę 10tą zrana zrana wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt zapozwanego Leiba Sendera nie jest wiadomym, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego p. adwokata Dr. Feliksa Jarockiego na kuratora, z którym wniesiony spór według

ustawy eyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanego, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczey z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego. Tarnów, dnia 11. lutego 1869.

(459) **Kundmachung.** (1)

Nr. 4309. Zur Sicherstellung der Conservation-Bauperstellungen auf den Staatsstraßen des Brzezaner Baubezirktes für das Jahr 1869, oder eine dreijährige Periode, nämlich pro 1869, 1870 und 1871 wird hiemit die Offertverhandlung ausgeschrieben.

Der Fiscalpreis für die im Jahre 1869 auszuführen den Leistungen beträgt 2346 fl. 78 1/2 kr. öst. Währ.

Die Sicherstellungsbedingungen der summarischen Kostenüberschläge sammt dem Einheitspreisverzeichnis können bei der k. k. Bezirkshauptmannschaft in Brzezan eingesehen werden.

Unternehmungslustige werden eingeladen, ihre mit einem 5% Vadium belegten vorschriftmäßig verfaßten Offerten längstens bis 12 Uhr Mittags des 18. März 1869 bei der genannten k. k. Bezirkshauptmannschaft zu überreichen.

Nicht vorschriftmäßig verfaßte oder nicht rechtzeitig einlangende Offerten finden keine Berücksichtigung.

Von der k. k. Statthalterei. Lemberg, am 20. Februar 1869.

Obwieszczenie.

L. 4309. W celu wykonania robót zachowawczych na gościńcach rządowych w powiecie budowniczym Brzeżany rozpisuje się niniejszem na rok 1869, albo też na trzyletni przeciąg czasu, to jest na lata 1869, 1870 i 1871 licytację na pisemne oferty.

Cena fiskalna robót na rok 1869 przypadających wynosi 2346 zł. 78 1/2 kr. w. a.

Odnoszące się do tego przedsięwzięcia warunki, tudzież kosztorysy i wykaz cen jednostkowych można przeglądać w c. k. urzędzie powiatowym w Brzeżanach.

Ci, co chcą objąć to przedsięwzięcie, mają oferty ułożone podług przepisu, zaopatrzone w 5% wadium, najdalej do 12. godziny w południe dnia 18. marca 1869 do wymienionego c. k. urzędu wnieść.

Oferty niewystawione podług przepisów lub niepodane w przeznaczonym czasie nie znajdują uwzględnienia.

Z c. k. Namiestnictwa. Lwów, dnia 20. lutego 1869.

(460) **Kundmachung.** (1)

Nr. 351. Vom Lemberger israelitischen Kultusgemeindevorstande wird hiemit kundgemacht, daß am 2ten Mai 1869 als dem Sterbetage des Stifters Ignaz Lewkowicz, aus dessen Stiftung zur Ausstattung armer israelitischer Mädchen die Verleihung eines Ausstattungsbeitrages pr. 1350 fl. öst. W. an ein armes israelitisches Mädchen stattfinden werde.

Anspruch auf diese Verleihung haben nur Mädchen, welche zur Lemberger Gemeinde zuständig sind. Es werden daher alle Bewerberinnen aufgefordert, binnen 45 Tagen bei der Stiftungs-Commission mittelst des israelitischen Kultusgemeindevorstandes sich schriftlich zu melden, und ihr Gesuch mit folgenden Nachweisungen zu belegen:

- a) über ihre Zuständigkeit zur Lemberger israelitischen Gemeinde,
- b) über ihre auffällige Verwandtschaft mit dem Stifter,
- c) über ihr Armuth,
- d) über das zurückgelegte 16te Lebensjahr,
- e) über den Umstand, ob sie elternlos sind, oder nicht, und auch
- f) durch ein Moralitätszeugniß ihren unbescholtenen Lebenswandel darthun.

Lemberg, am 24. Februar 1869.

(452) **E d y k t.** (1)

Nro. 6849. C. k. sąd powiatowy w Kossowie podaje do publicznej wiadomości, iż w skutek odezwy c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie z dnia 5. lutego 1868 l. 1161 publiczna sprzedaż realności rustykalnej do Iwana Stolaszczuka należącej w Jaworowie pod Nk. 82 a top. 172-174 położonej w księgach gruntowych niezapisanej na zapłacenie kwoty 500 złr. w. a. z pn. przez Leisara Hasenfratz wywalezonej na dniu 18. marca 1869 o godz. 10. przed południem w sądzie tutejszym przedsięwzięta i realność ta na powyższym terminie nawet niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.

Protokół opisania i oszacowania, tudzież warunki licytacji w tutejszej registraturze przejrane być mogą.

C. k. sąd powiatowy. Kossów, d. 6. lutego 1869.

(451) **E d y k t.** (1)

Nro. 2406. C. k. sąd krajowy ogłasza niniejsz-

szem, iż na podanie Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń od ognia w Krakowie de praes. 10. lutego 1869 do l. 2406 w sprawie tegoż Towarzystwa przeciw p. Edwardowi Raciborskiemu o zapłacenie sumy wexlowej 394 złr. w. a., z pn. dla tegoż z miejsca pobytu niewiadomego pozwanego p. Edwarda Raciborskiego p. adwok. Dr. Rosenblatt z substytucyą p. Dr. Balka kuratorem mianowanym został z którym sprawa ta dalej według przepisów ustawy wexlowej przeprowadzona zostanie.

Pozwany otrzymuje polecenie aby na terminie do wniesienia dupliki na dzień 31. marca 1869, godzina 10. z rana wyznaczonym sam stanął, lub ustanowionemu zastępcy środków obronnych dostarczył, albowież innego obrońcę obrał i tegoż c. k. sądowi krajowemu wskazał, w ogóle wszystkich środków obronnych użył, w przeciwnym bowiem razie sam sobie skutki opieczętałości przypisze.

Kraków, dnia 15. lutego 1869.

(458) **E d y k t.** (1)

Nro. 5086. C. k. sąd powiatowy w Podhajcach niniejszem wiadomo czyni, że celem osiągnięcia wywalezonej przez Izaka Brinstinger sumy 700 złr. w. a. z większej 1350 złr. w. a. pochodzącej wraz z odsetkami 6%, a to od większej sumy 1350 złr. w. a. od 1. sierpnia 1863 aż do 1. sierpnia 1866 bieżącymi w kwocie 341 złr. w. a., dalej odsetkami 6% od resztującej sumy 700 złr. w. a. od 1. sierpnia 1866 aż do rzeczywistego zapłacenia bieżącymi, a nakoniec kosztów egzekucyjnych w kwocie 2 złr. 87 kr. i 3 złr. 2 kr. i teraz w kwocie zmniejszonej 46 złr. 25 kr. przyznanych, przymusowa sprzedaż realności pod l. kons. 334 w Podhajcach położonej, do dłużnika Manasche Załosec należącej, pod następującymi warunkami:

1. Realność pod l. kons. 334 w Podhajcach sprzedana będzie w trzech po sobie następujących terminach: dnia 1. i 29. kwietnia i 20. maja 1869, przy których dwóch pierwszych tylko wyżej lub za cenę szacunkową, przy ostatnim zaś niżej takiejowej za jaką bądź cenę najwięcej ofiarującemu sprzedana będzie.

2. Jako cenę wywołania stanowi się wartość szacunkową tej realności w sumie 3081 złr. 5 kr. w. a., z której każdy chęć kupienia mający przed rozpoczęciem licytacji jako zakład 10% w gotówce lub w papierach publicznych do rak sądu złoży winien i ten zakład nabywcy do ceny kupna będzie wliczonym, zaś reszty licytantom po ukończeniu licytacji zwróconym.

Resztę warunków licytacyjnych, akt szacunkowy, wyciąg tabularny, wolno przejrzeć w tutejszo-sądowej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego. Podhajce, dnia 21. stycznia 1869.

(450) **E d y k t.** (1)

Nr 8944. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Dyonizemu Sienkiewiczowi, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania z dnia 19. lutego 1869 do Liczby 8944, uchwałę z dnia 21go lutego 1869 do L. 8944 nakaz płatniczy na sumę wexlową 600 złr. w. a. z pn. wydanym i ustanowionemu równocześnie kuratorowi adw. Drwi. Semilskiemu doręczony został.

Lwów, dnia 21. lutego 1869.

(465) **Ogłoszenie.** (1)

Nr. 97 & 170. Dr. Joachim Izak Braunn i Dr. Filip Mansch wpisani zostali do listy adwokatów we Lwowie.

Z Wydziału izby adwokatów. Lwów, dnia 24. lutego 1869.

(453) **E d y k t.** (1)

Nr. 65583. C. k. sąd krajowy lwowski p. Katarzynie z Martynowiczów Weczerkowej, Piotrowi Martynowiczowi, Antoniemu Czaczkowskiemu, Rozalii Czaczkowskiej, Pelagii Bilińskiej, Annie Niederreiter, Łazarzowi Menkes, Maurycem Postler i Wawrzyńcowi Drum wiadomo czyni, że przeciw nim i innym Stanisław Katynski i firma handlowa „Adler et Landes“ pod dniem 12. grudnia 1868 l. 65583 pozew o extabulację sum 10.000 złp., 10.000 złp., 10.000 złp. i 10.000 złp. wraz z odnosnemi pożyczkami i nadejżarami ze stanu biernego połowy realności pod l. 514 i 516%, we Lwowie położonej wnieśli i o sądową pomoc prosili; w skutek czego wyznacza się termin do ustnej rozprawy na 9. marca 1869 o 10. godzinie rano. Gdy miejsce pobytu pozwanych wyżej wymienionych jest niewiadomem, przeto sąd krajowy postanowił im lub w razie ich śmierci ich niewiadomym spadkobiercom na ich kosztu i niebezpieczeństwo kuratora w osobie tutejszego p. adwokata Gregorowicza z substytucyą p. adwokata Malego z którym rozprawa tego sporu wedle przepisów postępowania sądowego dla Galicyi przepisanych toczyć się będzie w tutejszym c. k. sądzie krajowym.

Wzywa się niniejszem pozwanych aby weześnie albo się osobiście jawili, albo potrzebne środki obrony postanowionemu kuratorowi dostarczyli lub innego zastępcę sądowi oznajmili, inaczey złe skutki zaniebdania swej winie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego. Lwów dnia 31. grudnia 1868.

(424) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 1429. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski na prośbę Stefana i Józefa małżonków Mogiłańskich wzywa Maryannę Przybyłko z życia i miejsca pobytu niewiadomą, a w razie jej śmierci jej również niewiadomych spadkobierców, aby w przeciągu dni 30 wykazali, że na mocy wekslu z dnia 3. kwietnia 1847 uchwała z dnia 18. sierpnia 1848 L. 3764 pozwolona, i w stanie biernym realności w Tarnowie na Zawału pod Nr. 62 położonej, na rzecz tejże Maryanny Przybyłko ut Dom. 19, pag. 81 n. 24 on. uskuteczniła prenotacja sum 100 złr. i 100 złr. m. k. jest usprawiedliwiona lub w toku usprawiedliwienia się znajduje, gdyż w razie przeciwnym na żądanie właścicielki tej realności wykreślona zostanie.

Ponieważ pobyt Maryanny Przybyłko, a względnie jej spadkobierców jest niewiadomym, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanej tutejszego p. adwokata Dra. Bandrowskiego z substytucją p. adwokata Dra. Hobborskiego na kuratora.

Tym edyktem przypomina się zapozwanej, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sama osobiście stawiła, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzieliła, lub też innego obrońcę obrała i tutejszemu sądowi oznajmiła, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użyła, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sama sobie przypisaćby musiała.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Tarnów, dnia 5. lutego 1869.

(425) **E d y k t.** (3)

Nr. 13. Ze strony c. k. sądu powiatowego wiadomo się niniejszym czyni, nieobecnemu panu Andrzejowi Czemeryńskiemu, jako domniemanemu spadkobiercy s. p. Michała Ciemierzyńskiego, iż fundacya s. p. Stanisława hr. Skarbka dla ubogich i sierot w Drohowyżu przez swego syndyka pana adwokata krajowego Starzewskiego działająca pod dniem 1. stycznia 1869 do L. 13 przeciw rzecznej masie spadkowej Michała Ciemierzyńskiego wytoczyła pozew o unieważnienie kontraktu dzierżawnego dóbr Brzozdowce z przyległościami na dzień 31. lipca 1864 zawartego z p. n., na który termin do rozprawy na dzień 30. marca 1869 o godzinie 9. rano naznaczony został.

Postanawiając jednocześnie dla z miejsca pobytu niewiadomego pana Andrzeja Czemeryńskiego na koszt i niebezpieczeństwo jego kuratorem księdza Aleksiego Czemeryńskiego, zaleca się temu nieobecnemu, ażeby w wyżej oznaczonym czasie albo sam w sądzie się zjawił, albo potrzebnych informacji ustanowionemu kuratorowi udzielił, lub wcześniej sobie innego zastępcę obrał i o tym sądowi doniósł, oraz wszelkich środków obronnych użył, ile że w przeciwnym razie wynikię z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

C. k. sąd powiatowy.
Chodorów, dnia 24. stycznia 1869.

(438) **E d i c t.** (3)

Nr. 2714. Vom k. k. Tarnower Kreisgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider die dem Leben und Wohnorte nach unbekannt Jacob Baumfeld und Josef Fechtdegen unterm 17. Februar 1869 Z. 2714 David Kleinmann wegen Zahlung der Wechselsumme pr. 140 fl. öst. W. f. N. G. eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber der Zahlungsauftrag unterm Heutigen erlassen wurde.

Da der Aufenthaltsort der Belangten und ihr Leben dem Gerichte nicht bekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu ihrer Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Advocaten Dr. Kwiatkowski mit Substituierung des Hrn. Advocaten Dr. Kapiszewski als Curator bestellt, welchem obiger Zahlungsauftrag zugestellt und mit welchem die ange-

brachte Rechtsache nach der allgemeinen Wechselordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertretung dienlichen vorchriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
Tarnów, am 18. Februar 1869.

(437) **E d i c t.** (3)

Nr. 2713. Vom k. k. Tarnower Kreisgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider den dem Leben und Wohnorte nach unbekannt Jacob Baumfeld unterm 17. Februar 1869 Z. 2713 David Kleinmann wegen Zahlung der Wechselforderung pr. 295 fl. öst. W. f. N. G. eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber der Zahlungsauftrag am Heutigen erlassen wurde.

Da der Aufenthaltsort der Belangten unbekannt so hat das k. k. Kreisgericht zu seiner Vertretung und auf seine Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Advocaten Dr. Kwiatkowski mit Substituierung des Hrn. Advocaten Dr. Kapiszewski als Curator bestellt, dem obiger Zahlungsauftrag zugestellt, und mit welchem die angebrachte Rechtsache nach der allgemeinen Wechselordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach der Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertretung dienlichen vorchriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
Tarnów, am 18. Februar 1869.

(439) **E d i c t.** (3)

Nr. 621. Von dem k. k. Rawer Bezirksgerichte wird dem Ladislaus Janaszewski, gewesenen Postmeister in Rawa, mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß die k. k. Finanz-Procuratur Namens des h. Postars wider denselben ein Gesuch wegen Sicherstellung der Materialerlöse um provisorische Pfändung der Fahrnisse und Pränotirung des Hypothekarrechtes im Laufenstande seiner hier in Rawa unter Haus-Nr. 424 244 gelegenen Realitätshälfte hiergerichts überreicht, welchem mit dem Bescheide vom Heutigen zur Zahl 621 gewillfahrt wurde.

Da der Wohnort desselben unbekannt ist, so wird zur Wahrung seiner Rechte der hierortige k. k. Notar Hr. Paul Gorka auf dessen Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Vom k. k. Bezirksgerichte.
Rawa, den 20. Februar 1869.

(440) **E d y k t.** (3)

Nr. 56255. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie niniejszem Dominikowi Kraus, z życia i miejsca pobytu niewiadomemu wiadomo czyni, iż z powodu proznej przez p. Ireneusza Fritze pod dniem 23go października 1868 do L. 56255 ekstabulacji sum 50 złr. m. k. i 12¹/₂ duk. Dom. 56, pag. 251 n. 12 on. na realności pod L. 175¹/₂, we Lwowie dla Dominika Krausa zaintabulowanych, ze stanu hiernego teje realności ekstabulacja powyższych sum dozwoloną została. Równocześnie ustanowiono Dominikowi Kraus kuratora w osobie p. adwokata Dra. Sermaka z zastępstwem p. adwokata Dra. Rechena.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 31. października 1868.

(426) **E d y k t.** (3)

Nr. 27. Ze strony c. k. sądu pow. wiadomo się niniejszem czyni, nieobecnemu p. Andrzejowi Czemeryńskiemu, jako domniemanemu spadkobiercy s. p. Michała Ciemierzyńskiego, iż fundacya s. p. Stanisława hr. Skarbka dla ubogich i sierot w Drohowyżu przez swego syndyka p. adw. kraj. Starzewskiego, działająca pod dniem 4. stycznia 1869 do l. 27 civ. przeciw rzecznej masie spadkowej Michała Ciemierzyńskiego wytoczyła pozew o zapłacenie zaległego czynszu dzierżawnego dóbr Brzozdowie w sumie 6483 złr. 37 kr. a. w. z p. p. na który termin do rozprawy na dzień 30. marca 1869 o godz. 9. rano naznaczony został.

Postanawiając jednocześnie X. Alexego Czemeryńskiego kuratorem dla niewiadomego z miejsca pobytu p. Andrzeja Czemeryńskiego na koszt i niebezpieczeństwo tegoż zaleca się temuż, ażeby w wyżej oznaczonym czasie albo sam w sądzie się zjawił, albo potrzebnych informacji ustanowionemu kuratorowi udzielił, lub wreszcie innego sobie obrońcę obrał — i o tem sądowi doniósł — oraz wszelkich środków obronnych użył ile że w razie przeciwnym wynikię z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Chodorów 24. stycznia 1869.

(430) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 3615. C. k. sąd powiatowy w Tłumaczu dodaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia przez pana Michała Mielnickiego przeciw Mojżeszowi Leibie Schulmanowi wywalczonych kwot 300 złr. i 220 złr. a. w. z odsetkami 4% od 2. września 1866 bieżącymi i kosztów sporu w kwocie 30 złr. a. w., tudzież kosztów egzekucji w kwocie 18 złr. 97 c. a. w. przyznanych i terazniejszych w kwocie 8 złr. 51 c. a. w. przymusowa publiczna sprzedaż realności Mojżesza Leiby Schulmanna własnej w Ostryni pod Nr. 18 położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej w protokole opisanego i oszacowanego z dnia 15. maja 1868 opisanego, w 2 terminach 12go i 31. marca r. b. każdą razą o godzinie 10. przed południem w budynku sądowym w ten sposób się odbędzie, że ta realność na pierwszym terminie tylko za cenę szacunkową 170 złr. a. w. lub takowej a na drugim i niżej tej ceny najwięcej ofiarującemu sprzedana zostanie.

Reszta warunków licytacyjnych i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze a względem podatków odsyła się chęć kupienia mających do c. k. urzędu podatkowego.

Z c. k. sądu powiatowego.
Tłumacz 15. stycznia 1869.

(429) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 92. C. k. powiatowy sąd w Starem mieście do ogólnej podaje wiadomości, iż Iwan Peleszko włościanin z Łuzka górnego uchwałą Samborskiego c. k. obwodowego sądu z dnia 31. grudnia 1868 l. 15292 za marnotrawcę uznany i że w skutek tego Daniel Luzecki włościanin z Łuzka górnego kuratorem Iwana Peleszko ustanowiony został.

Z c. k. powiatowego sądu.
Stare miasto, 20. grudnia 1868.

Nr. 1569. **Concurs-Ausschreibung** (409—3)

zur Besetzung einer Rechnungs-Practicantenstelle bei dem Lemberger oberlandesgerichtlichen Rechnungs-Departements mit dem Adjutum jährlicher 200 fl. öster. Währung.

Bewerber haben ihre gehörig belegten Gesuche unter Nachweisung des Alters und der bestandenen Maturitätsprüfung oder absolvirten Oberrealschule bis bis zum 15. März 1869 an das Oberlandesgerichts-Präsidium gelangen zu lassen.

Lemberg, am 18. Februar 1869.

Doniesienia prywatne.

Eibenschitzer Spargel-Pflanzen.

Ein-, zwei- und dreijährige bester Qualität, für deren Gedeihen ich garantire, wie auch später Spargel in Gebüden werden von mir, wie in früheren Jahren, zu den billigsten Preisen, aus meinen eigenen Anlagen an P. T. Besteller auch im heurigen Frühjahr versendet. Eine ausführlich gedruckte Anleitung der neuesten rationellen Cultur-Methode wird jeder Bestellung gratis beigegeben.

Anton Worell, k. k. Postmeister u. Apotheker in Eibenschitz (Mähren.)

(442—1)

Das Ei des Columbus. Das Ei des Columbus.

Unter den günstigsten Bedingungen kann Jedermann fast unentgeltlich Theilnehmer einer großen und gewinnreichen

Lose-Gesellschaft

werden. Nähere Auskunft erteilt auf briefliche Anfragen Herr Josef Kade, Wien, Stadt, Judenplatz Nr. 2.

(441)